

ŠKO BRTNUTÍ

O

FLOW

Ročenka InFlow 2009

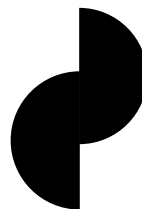
Masarykova univerzita

Brno 2010.

ŠKOBRTNUTÍ

O FLOW

Ročenka InFlow 2009

Masarykova univerzita
Brno 2010

Editor knihy:

Petr Škyřík, PSKYRIK@PHIL.MUNI.CZ

Filozofická fakulta, Masarykova univerzita, Ústav české literatury a knihovnictví
Kabinet informačních studií a knihovnictví

Sazba, návrh obálky

Zdeněk Zeman

Katalogizace v knize – Národní knihovna ČR

Škobrtnutí o flow (Brno, Česko)

Škobrtnutí o flow: InFlow 2009 : Brno, Česká republika / P. Škyřík (editor) –

1. vyd. – Brno : Masarykova univerzita, 2010 – 128 s.

ISBN 978-80-210-5145-4

316.77-027.21 * 37.0:001.895 * 02 * 378 * (082)

- informační věda
- inovace ve vzdělávání
- knihovnictví
- vysoké školy – Česko
- sebraná díla více autorů

316.77 – Informační věda [12]

Za jazykovou a formální správnost příspěvků odpovídají autoři.

© 2010 Masarykova univerzita

ISBN 978-80-210-7553-5 (online : pdf)

ISBN 978-80-210-5145-4 (brožovaná vazba)

Předslov aneb proč se to jmenuje tak, jak se to jmenuje

První ročenka Inflow se jmenovala Hledání Flow. Před deseti lety, v roce 1998, vydal Mihaly Csikszentmihalyi knihu Finding Flow. Kniha pojednává o tom, že když člověk dělá to, co miluje, často ztratí pojem o čase. Nepotřebuje potom pracně hledat rovnováhu. O tom, kde hledat to, co nás pohltí. Kniha Hledání Flow byla mozaikou, výběrovým dílem mnoha autorů, kteří do Inflow v roce 2008 přispěli něčím zajímavým, originálním, imaginativním. Byla to kniha o hledání, nacházení, sdílení a nadšení.

Letošní Inflow ročenka 2009 se jmenuje **Škobrtnutí o Flow**. Opět jsme se nechali inspirovat významnou knihou, tentokrát od Daniela Gilberta Škobrtnutí o štěstí. Autor se v této knize snaží ukázat, jak moc jsme ovlivněni a často zrazováni naší vlastní myslí a že nám mohou hranice představivosti stát v cestě za opravdovým štěstím.

I my se snažíme najít Flow, pocit štěstí a uspokojení z fungujícího periodika, které přináší nové pohledy, neotřelé názory a shromažďuje kolem sebe komunitu informačních profesionálů (současných i budoucích). Z mého pohledu jsme v roce 2009 Flow sice našli, ale zatím jsme o něj pouze škobrtнули. Nevadí, máme další roky na to, abychom Flow v Inflow co nejvíce rozvíjeli.

Milé Inflow, k tvým druhým narozeninám ti přeji, aby tvoje třetí sezóna byla ještě jiskrnější a inspirativnější, než roky minulé.

Budoucnost je otevřená ...

Petr Škyřík, Brno 25. 12. 2009

„Člověk nedokáže vytušit ani předpovědět okolnosti vedoucí ke štěstí. Může o něj jen náhodou škobrtnout v příznivé chvíli, někde na konci světa, a pevně se přimknout k onomu okamžiku, kdy ochutná slávu či bohatství.“

Wila Catherová, Le Lavandou, 1902

Obsah:

To nejlepší z blogů

ACROSS:	Jak nenechat utopit prváka	12
Agnes:	(M)lživý svět novinek.cz	13
	Den nicoty, den fádnosti (na Ikarosu)	16
	Rakovina, alkohol, štěňata, unesené děti a petice (už i na facebooku?)	17
	Zpověď o (ne)závislosti zvané Facebook.	19
Tomas Bouda:	VO CO TADY JDE?	21
EVA:	KMS: 100 nominovaných knih	23
	Mohou být knihy sošné?	25
Emily:	Apokalypticky Perverzní Labyrint Senzibilů aneb ONLINE ROZMĚR „APLS“	28
	U(vz)POMÍNKA	33
	ZKOUŠKOVÉ VČERA A DNES: jak přežít (horor) – užít si (prokrastinaci)	35
Herden:	Středa, je ho tam třeba	40
zkadlec:	Koabstrakt	42
JESISEM:	Povšimnutý fenomén kolem knih	44
jiřík:	matematicky	45
j.j.s.:	Dopis na rozloučenou	45
	Většina rozhoduje?	47
Peter Kahoun:	SelfCheck (komix!)	49
Martin Krčál:	Citace 2.0 – první veřejná testovací verze	50
Kwído:	Dopisy ze Sluneční školy	51
	Jak dopadl bazárek	54
Lotyna:	Nutí nás informační technologie abychom zlobili?	57
Lucka:	Rozhovor s Flowem: Indie je jako barevný sen	59
Michal Lorenz:	Virtuální svět knihy	62

ProlInflow:	VÝZVA PRO AUTORY!	65
PŠ:	APLS 2009: nové projekty nastartovány!	66
	2009: trendy, cíle, mise, vize	67
	Kipling projektovým manažerem	69
	Library 2.0 v praxi: Expedice SkiFlow	70
Terajs:	Pod hladinou zoufalství.	73
tomg:	Další směřování knihoven	74
<i>Tonda:</i>	Knihovníci jako hrdinové ekonomické krize	78
	SKKIP č. 13	79
VIAKISK:	Masarykova univerzita bude brzy mít nové prostory.	81
ziki:	Do třetíCE citaCE – na téma spolupráCE	82

To nejlepší z periodické části

Kyberpsychologický profil uživatelů komunity Inflow: průzkum avatarů v blogosféře	88
Tatuáž jako znakově významový systém v zrcadle kybersémiotiky	95
Žena v informační společnosti. Část I.: Žena (ne)racionální	99
Web 2.0, 3.0, individualizácia internetu a knihnice	102
Co v podzimu barvu skrývá	106
2009 důvodů k radosti, které přinesl rok 2008 ... a taky pár dalších, které očekáváme v tomto roce	108
Weblog jako elektronický informační zdroj: Výzkum informačního chování studentů ISK. Část II.	111
STATISTICKÉ FLOW!	120

TO

NEJLEPŠÍ

Z BLOGŮ

Jak nenechat utopit prváka

A je to opět tady. Letním radovánkám pomalu a jistě odzvání, doba nezřízeného akademického veselí znovu začíná. Rok co rok se tento okamžik s železnou pravidelností opakuje. A proč si to nepřiznat? Rok co rok jej všichni netrpělivě a natěšeně očekáváme. Nicméně pozor! Rok co rok se mezi námi rovněž objevuje podivný (nicméně pozoruhodný) živočišný druh, který s námi naše nadšení dost možná nesdílí a sdílí-li náhodou, pak je to velmi pravděpodobně nadšení, jež má s realitou věci pramálo společného. Říkejme mu třeba „prvák“.

Jak takového „prváka“ poznáte? Většinou velmi snadno (což je vzhledem k zářiovému univerzitnímu, fakultnímu a v našem případě i kabinetnímu – pozn. spojitost s vínem vyšší cukernatosti je čistě náhodná a nikoli návodná – hemžení všeho živého poněkud paradoxní). „Prvák“ je totiž velmi intenzivní hledač. Hledá všechno, všechny a všude (a nutno podotknout, že málokdy úspěšně, málokdy na správném místě a ve správný čas). Nejedem ostřílený našinec s ním má slitování, vzpomene-li si s menší či větší (v některých případech i notnou) dávkou nostalgie, že i on byl v minulosti „takový“, a snaží se mu pomoci. Ochotně ukazuje, na koho a s čím se obrátit, ruku v ruce doprovází do příslušné učebny (či alternativního znalostního prostředí), s expertní přesvědčivostí radí, jak se přizpůsobit studijním předpisům (či jak studijní předpisy přizpůsobit sobě), zkrátka podrobně vysvětluje, jak to vlastně „v té naší ruině“ chodí. A dělá dobře. „Prvák“ je totiž chráněný druh, bez něhož se v akademických vodách zcela jistě neobejdeme, to je obtížně zpochybnitelný fakt. Byla by proto nebetyčná hloupost nechat jej v těchto vodách (u)tonout.

A právě z tohoto důvodu se v posledních letech s kurzy „Plavání pro prváky“ roztrhl (nejen na naší fakultě) doslova pytel. Většina takových kurzů je zaměřena spíše obecně na pohyb v univerzitních peřejích, málokteré pak zohledňují specifika studovaných oborů (natož pro studium těchto oborů záměrně motivují). A to je mezera, kterou by se s dovolením pokusilo zaplnit Akademické centrum rozvoje soft skills se svými Motivačními kurzy, které pro nové prváky na KISKu aktuálně připravuje.

Půjde o třídenní outdoorové kurzy plné drobných i nedrobných aktivit založených na platformě zážitkové pedagogiky a zkušenostního učení, které by prvákům měly co nejvíce ulehčit jejich start na tomto oboru. A co konkrétně onen start na KISKu usnadní? No to nevíme ... spíše jen tušíme. Ale víme, kdo ví nebo by alespoň mohl vědět!

Velevážení zástupci komunity Inflow, obracíme se na vás s prosbou o radu. Protože kdo by měl rozumět duši vyděšeného prváka KISKu lépe než vy, sami často rovněž kdysi prváci?! :)

Zajímají nás vaše názory:

- Co si myslíte, že by měl prvák na vašem oboru vědět?
- S čím jste se vy na začátku prvního ročníku nejvíce prali?
- Čím je studium na KISKu jiné než někde jinde a s čím je proto třeba počítat?
- Inu, stručně a jednoduše – co potřebuje, podle vás, vědět a znát onen prvák-hledač, aby na Kabinetu informačních studií a knihovnictví hned od začátku ve všem neplaval či se dokonce přímo ne(u)topil?

Nastavujeme své blogové ušní boltce správným směrem a pozorně nasloucháme návrhům, za které již předem moc děkujeme!

**(M)lživý svět
novinek.cz**

Agnes

Svět novinek.cz je nejen tajemný, jak píše Lukáš Dolníček ve svém zajímavém příspěvku, ale mnohdy také neúplný a (m)lživý. S tímto světem se setkávám dennodenně při přihlašování na email, kde mě čeká veškerá pošta. Někdy, ještě než stačím zadat přihlašovací údaje, slétnu letmo k odkazům na hlavní zprávy dne serveru Novinek. Odkazy na zprávy jsou totiž situovány po levé straně od přihlašovacího boxu a velikost nadpisu i název článku mnohdy nutí konzumního uživatele Seznamu jako já zvědavě kliknout a otevřít link.

Ani dnes mým zorničkám neušla další zveřejněná kuriozita, respektive nepotřebná zpráva „na jedno použití.“ Jedná se článek o plastickém chirurgovi, který si „vyrobil“ manželku podle svých představ. Už jen tento nadpis je zavádějící vzhledem k tomu, že obvykle vyrábíme draky, hračky, kalendáře, auta ... tedy věci, ale manželky?

V okamžiku, kdy se zobrazí obsah zprávy, zjistíte, že úvodní obrázek byl zkopírován ze stránky britského deníku *The Sun*. Pokud by čtenář z vlastního zájmu hledal více informací o této „plastické“ bizarnosti, pravděpodobně by narazil na původní článek na stránkách již zmíněného britského magazínu. A také by zjistil, že došlo ke zkopírování nejen obrázku, ale velké části textu (u toho pouze za předpokladu, že má minimálně mírně pokročilou úroveň angličtiny). Je ale férové uvést, že není přepsán vymyšlený novinkový úvod. A také chybějící závěr, díky kterému čtenář přijde o jednu z dalších hlavních a původních point článku, totiž doktorovo vědomí, že sám není perfektní!

A teď k těm (m)lživým faktům. Podle tvrzení novinek.cz se doktor Reza Vossough seznámil se svou budoucí manželkou na operačním sále:

Plastický chirurg si vyrobil manželku podle svých představ

Britský plastický chirurg Reza Vossough se s 33letou bývalou číšnicí Cany seznámil na operačním sále při prvních úpravách jejího těla. Zdaleka s její podobou nebyl spokojen, přesto si ji však vzal - viděl v ní totiž mohutný potenciál k dalším úpravám. Příběh "plastického" vztahu přinesl deník *The Sun*.

V původním obsahu však není žádná informace o tom, kde se zmíněný plastický chirurg se svou nastávající setkal, je zde pouze objasněno, jakých nedokonalostí si lékař hned při prvním setkání všiml:

"When I first met Cany, she had physical deficiencies, but I could see there was something there. She had big hips and big thighs, so we made corrections, then did a little bit more.

Dalším zkrácením informace je uvedení počtu operací. Podle deníku *The Sun* bylo na Cany provedeno celkem osm operací zahrnující změny hrudníku, stehen, očí a obličeje:

He performed **EIGHT** operations to change her chest, thighs, eyes and face.

Podle novinek bylo provedeno celkem PĚT rozsáhlých operací. V původním zdroji přitom není uvedeno, nakolik byly jednotlivé operace rozsáhlé, pouze jejich celkový počet:

Během pěti let podstoupila Cany celkem pět rozsáhlých operací pod Vossoughovým vedením.

Další spekulativním vyjádřením v článku novinek.cz je vyjádření, že Reza utratil 18 000 liber za veškeré operace, než byl s výsledkem spokojen:

Teprve poté, co za operace utratil 18 tisíc liber (asi 540 tisíc korun), byl se svým dílem spokojen a konečně se do své ženy zamiloval.

V původním zdroji je sice uvedena celková výše za operace, ale není zde přímo uvedeno, kdo tuto částku za operace přesně utratil:

Only **AFTER** £18,000 of cosmetic surgery did Reza, 48, fall in love with her.

Závěr původního článku *The Sun* uvádí, že Reza sám podstoupil plastické operace i z důvodu nespokojenosti s jeho velkým nosem, přičemž sám připouští svou nedokonalost. Nevyrací také možné další úpravy na své manželce. Tento závěr v novinkách chybí.

Novinky.cz tedy přináší ze zahraničí fakta, která jsou nejen zkreslená, ale také neúplná. Během tohoto jediného článku došlo k porušení hned několika bodů etického kodexu novináře:

- nic neomlouvá nepřesnost nebo neprověření informace, každá uveřejněná informace, která se ukáže jako nepřesná, musí být neprodleně opravena
- při reprodukci jakéhokoli textu musí být uveden jeho autor formou adekvátní k rozsahu přetištěného materiálu
- neodchylovat se věcně od pravdy ani v komentáři z důvodu zaujatosti
- dbát na rozlišování faktů od osobních názorů

U článku není uveden konkrétní autor, který jej zpracoval, ani přesný zdroj, který byl využit (kromě úvodního upozornění, že s tímto příběhem přišel deník *The Sun*). Pravděpodobně, ale autor nebude dosahovat ani mírně pokročilé úrovně když číslo **EIGHT**, považuje za **PĚT**.

Seznam.cz patří v současnosti mezi nejnavštěvovanější stránky. Novinky.cz jsou online magazínem deníku Právo&seznam.cz. Nechci pomyslet nad tím, že pokud tento jednoduchý nedůležitý článek, který má být pouhým textovým přepisem, přináší takové množství reportovaných chyb, jak důvěryhodné jsou zdroje a články, které mají přinášet důležité seriózní zprávy? I když dnes jsem se také dozvěděla jako hlavní zprávu dne, že se narodila Paroubkům dcera Margarita. Tak jí přeji pevné zdraví a jdu se informovat o tom, jakou že to máme výjimku v Lisabonské smlouvě, kterou její tatínek tak kritizuje. Už je na čase, abych začala jednou provždy používat Gmail!

Poznámka k obrázkům: Veškeré zdroje obrázků jsou printscreeny rozebíraných článků.

Den nicoty, den fádnosti (na Ikarosu)

Existuje několik důvodů, které Vás donutí napsat příspěvek, ať už do blogu či časopisu. Za vším však obvykle stojí stejná příčina – podnět, či myšlenka, která vás přiměje k tomu, abyste to následně rozvinuli ve článek, jež budou vstřebávat hlavy budoucích čtenářů.

Psaní příspěvku je určitá zodpovědnost, protože v ní jde o to, „CO“ do ostatních hlav hodláte zasadit. A to, co zasadil autor článku „Měsíce mlčení, měsíce únavy“ zřejmě udělal beze špetky zodpovědnosti toho, nakolik informačně hodnotný příspěvek hodlá svým čtenářům předat, a jaké emoce z takového příspěvku z toho vyplynou.

Bohužel není první ani poslední, který bude masírovat lidské mozky zdánlivě odbornými výrazy, jež se budou tvářit hluboce intelektuálně a pod jejichž povrchem naleznete ještě méně než je samotné nic, jež se zrodilo z nicotných myšlenek (jak jinak).

Inu těžko si lze namlouvat, že by si někdo koupil kalendář ve stylu „dvanáct nejlepších bohulibých institucí ve funkcionalistickém stylu“, jež bude lákat na zajímavosti jako prosklený výtah, telefonní drát, regály knih a vymydlené podlahy (citováno podle autora).

Tento kalendář má zavánět zoufalstvím nad současným postavením tištěné knihy? Musím dodat, že dle průzkumu pana Trávníčka z roku 2007 téměř 83 % obyvatel přečte alespoň jednu knihu ročně a více jak 40 % lidí navštívilo alespoň jednou knihovnu v uplynulém roce.

I kdybychom vzali v potaz i to, že někteří z těchto lidí byli v knihovně skutečně jen jednou, pořád tu máme ve výsledku několik milionů lidí, kteří jsou v kontaktu s knihovnami (přímo úměrně profesi své vlastní je to mnohdy nezbytné).

Stejně tak je svět tvořen lidmi, kteří mají větší předpoklad proto, stát se čtenářem a ocenit hodnoty knihy a naopak. Takže tištěná kniha nemá zoufalé postavení, nýbrž ne každý je knihy hoden (na rozdíl od primitivně agresivních audiovizuálních protéz).

Proč Martin Reiner nafotil kalendář dvanácti autorů? Byl to taky určitý marketingový tah, každopádně jej nelze srovnávat s knihovnickým kalendářem – protože jak správně autor píše, kalendář měl ukázat spisovatele jako „lidského člověka.“

Knihovnu ovšem nelze zobrazit jako „lidského člověka.“ Lze však poukázat na to, že je jako instituce lidmi tvořena, jsou její nedílnou součástí a pouze díky nim může úspěšně fungovat. A proto tváře mohou v anonymitě zůstat, symbolizují tak, že každé pracující a myslící lidské tělo je součástí knihovny, v níž působí.

Z toho vcelku jasně vyplývá, o co v kalendáři jde – lidským způsobem prolomit stereotypní přístup vůči knihovně a jejím pracovníkům. Že už to dávno nejsou „uťáplé modropláště“ s hrkajícím vozíčkem.

Vyrobený kalendář je další malý krok na dlouhé náročné cestě boření všech zastaralých stereotypů a velkým krokem či výzvou pro knihovníky, aby se na takovém bourání aktivně nadále podíleli.

Takže s chutí do toho, půl je hotovo!

Rakovina, alkohol, štěňata, unesené děti a petice (už i na facebooku?)

Agnes

Dnes mi přišel email. Nebylo by na tom nic zvláštního, kdyby to nebyl email s hroznou předponou typu FW:, dramatickým nadpisem a uvnitř s dojímavým obsahem občas doplněným o nějakou ilustrační srdcervoucí fotografií. V lepším případě. V horším případě ještě email vyžaduje osobní podpis pod petici (přímo v emailu samozřejmě).

Typickým příkladem dramatického mailu je holčička s rakovinou, která za každý email dostane nějaký ten cent. Dnes už by asi byla miliardářka, protože tento email koloval, už když jsem byla ve druháku na střední škole, ale ještě v současnosti mi minimálně jednou do roka nostalgicky přijde.

Populární je také email o holčičce v Ikei, která byla málem unesena, když ji dostatečně nehlídali. A pak ji včas (po zlanaření celé Ikey) objevili na záchodcích omámenou, převlečenou za chlapečka a s oholenými vlásky! Nuže snad běžný lidský rozum tápe, proč lidé vláčí děti po obchodcích. V předmětu stálo „Příběh z Ikey – to je opravdu strašné“. Ano je to opravdu strašné, že vysoký počet rodin s dětmi tráví „duchaplně“ svůj volný čas v narvaných nebo poloprázdných obchodních centrech během krásného slunečného dne!

Srdcervoucí email ze záhrobí „Šla jsem na párty mamí“ využívá na konci svého „city drásajícího“ textu donucovacích prostředků. Nejen, že prostě musím podepsat, ale když to nepře pošlu symbolizuje to vrchol bezohlednosti a neskutečné samolibosti! Takže, když k Vám potom taková petice požadující pět tisíc podpisů dolétne, máte hrubý nástin, kolik neuvědomělých spoluobčanů naletělo. A také, že tento nesmyslný řetězový dopis pravděpodobně získá podporu dalších X neuvědomělých občanů. A bude si vesele lítat sem a tam, aniž by podepisující trápilo co se děje s jejich daty, a že opravdové podepisování petic probíhá trošku jinak.

Neuvědomělý občan je poněkud kostrbaté slovo, říkejme mu třeba mudla. Mudlové jsou ti, kteří přeposílají zprávy a mívají z toho pocit zadostiučinění a dobroty (minimálně pro ten den, kdy mail přeposlali), kdepak bezohlednost! Když pak na některé z nich narazíte v běžném životě (vzhledem k tolika statisícům podpisů, které kolují internetem je to více než pravděpodobné), nejspíš do Vás najedou nákupním vozíkem, jako by se nechumelilo, při vstupu na kteroukoliv kulturní akci se budou nepříjemně tlačit, v trolejbusu nejspíše otřou svůj baťoh, kabelku nebo síťovku o Váš obličej, zatímco budete sedět. Nejen na poště předběhnou se suverénním pohledem, na silnici mnohdy ohrozí Vaše zdraví (ať už jako chodce nebo řidiče) a někdy také nechají na chodníku malý, ale většinou spíše pořádný exkrement svého zvířecího mazlíčka. Přeposlané maily s potencionálními mazlíčky jsou obzvláště populární. Nejčastěji se jedná o světlé labradory. Za dobu co světem tento email koluje, už pravděpodobně tato štěňata odrodila svá vlastní štěňata, pokud neskončila utopená, utracená a jinak zatracená, jak bylo horováno.

A tak mudlové přeposílají a přeposílají a já pak některým chudákům беру možný pocit zadostiučinění, když reaguji na tyto emaily stylem „odpovědět všem“, kde jim oznamuji, že jsou obětí podvodného emailu a šířením těchto poplašných zpráv zbytečně

obtěžují ostatní. A pro jistotu závěrem vždy argumentuji odkazem přímo na článek na hoax.cz.

Také je slušně žádám, aby dříve než se kamkoliv podepíšu, nebo cokoliv přepošlou podívali, zda se nejedná o takový případ emailu. Dělán to už několik let a těší mě, že už mě s tím tak často nikdo neobtěžuje. Možná právě proto, že lidé pomalu díky ostatním přichází na to, že je to z většiny jeden velký podvod, který má hrát na city.

A tak éra emailových hrozeb snad pomalu pomíjí... tak proč jsou teda zatraceně ty samé fotky přestárých štěnat už i na facebooku?

Zpověď o (ne)závislosti zvané Facebook

Agnes

Už to bude něco kolem roku, co jsem se zaregistrovala v této síti. Jevila se mi docela nevinně, občas nějaké vyvěšené fotografie, nesmyslné kvízy z dílny jiných uživatelů ve stylu „kdy umřeš, jak umřeš, kdo skutečně jsi, jaká jsi tónina, či jsi ovce?“ Kromě toho jsem jednou za čas neodolala vložení do statusu, co se mi honí hlavou.

Stala jsem se nadšeným fanouškem Jesenky a žvýkačky Pedro, medvídků Haribo, Červeného trpaslíka, Pelíšků a pak stovky dalších běžných věcí, u kterých vlastně doposud neřešíte, že je máte rádi. Přišla mi i jednou za čas pozvánka na některou z akcí a sdílení narozeninového kalendáře.

Nikdy nezapomenu na první vložený vzkaz na zed' od mé dobré přítelkyně, která mě na facebooku uvítala, a že si vychutnává své prvenství na mé zdi. A já v tu chvíli netušila, že tu zed' budu vůbec kdy k něčemu používat, a že můj průměrný čas strávený na této síti se bude rovnat téměř denní návštěvě těchto stránek.

Co hůře, nepředpokládala jsem, že najdu zalíbení v příležitostném chování svého imaginárního mazlíčka Aštara, kterému zařizuji domeček v infantilním duchu, zatímco v dalším otevřeném okně ve hře zvané Mafia Wars bez soucitu odstřeluji zabijáky. Do toho všeho mi hnije zelenina na mé obrovské farmě, kterou jsem však